

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 71/2023-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom, Námestie SNP 41, Zvolen, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 Cdo 149/2020 z 29. júna 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. októbra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 1 Cdo 149/2020 z 29. júna 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou z 20. októbra 2017 domáhal, aby súd nahradil prejav vôle žalovaného, že ako darca uzatvára so sťažovateľom ako obdarovaným darovaciu zmluvu, ktorej predmetom sú nehnuteľnosti špecifikované v žalobe. Okresný súd Banská Bystrica žalobu zamietol a zaviazal sťažovateľa nahradiť žalovanému trovy konania.
3. Na odvolanie sťažovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 14 Co 133/2019 z 29. októbra 2019 prvoinštančný rozsudok potvrdil.
4. Rozsudok odvolacieho súdu napadol sťažovateľ dovolaním, ktoré odôvodnil existenciou vady v zmysle § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

5. Najvyšší súd napadnutým uznesením odmietol dovolanie sťažovateľa z časti podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP a z časti podľa § 447 písm. f), keďže dovolacie dôvody neboli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti argumentuje, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu je nepreskúmateľné, svojvoľné, arbitrárne a nedostatočne odôvodnené. Podľa názoru sťažovateľa odvolací súd jeho právnu vec nesprávne právne posúdil a najvyšší súd toto pochybenie nenapravil.

7. Sťažovateľ považuje záver najvyššieho súdu, že v podanom dovolaní nedostatočne špecifikoval relevantnú právnu otázku, za nesprávny a podrobne cituje odôvodnenie dovolania.

8. Samotné napadnuté uznesenie najvyššieho súdu považuje sťažovateľ za nezákonné, nemajúce oporu v platnom práve a popierajúce inštitút právnej istoty.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým uznesením najvyššieho súdu.

10. Právo na súdnu ochranu sa v civilnom sporovom konaní účinne zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred súdom vrátane dovolacích konaní, v ktorých sa (popri všeobecných procesných podmienkach) uplatňujú aj ďalšie osobitné procesné podmienky dovolacieho konania.

11. Ústavný súd, poukazujúc na svoju doterajšiu judikatúru, považuje za potrebné zdôrazniť, že otázka posúdenia, či sú splnené podmienky na uskutočnenie dovolacieho konania, patrí zásadne do výlučnej právomoci dovolacieho súdu, t. j. najvyššieho súdu, a nie do právomoci ústavného súdu. Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy (čl. 124 a čl. 142 ods. 1 ústavy) vyplýva, že ústavný súd nie je alternatívou ani mimoriadnou opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov, sústavu ktorých završuje najvyšší súd (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96).

12. Sťažovateľ namietané porušenie označeného základného práva odôvodňuje predovšetkým nedostatočným odôvodnením a nepreskúmateľnosťou napadnutého uznesenia dovolacieho súdu, ako aj nesprávnym výkladom relevantných ustanovení CSP.

13. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti preskúmal napadnuté uznesenie najvyššieho súdu, ktorým odmietol dovolanie sťažovateľa, pričom zistil, že sťažovateľ v dovolaní uplatnil oba dovolacie dôvody, teda podľa ustanovenia § 431 ods. 1 CSP, ktorý vymedzil vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP, a tiež dovolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), pričom prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

14. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že dovolací súd dospel k záveru, že čo sa týka dôvodu podľa § 431 ods. 1 CSP, v zmysle uplatnenej vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie neprípustné, pretože nezistil v konaní odvolacieho či prvoinštančného súdu namietanú vadu.

15. V relevantnej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia odkazuje najvyšší súd na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej pri posudzovaní dovolania podľa § 420 písm. f) CSP sa procesným postupom rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra pojednania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Ústavný súd zdôrazňuje, že vo svojich rozhodnutiach (I. ÚS 116/2020, II. ÚS 120/2020, II. ÚS 170/2021) opakovane vyjadruje nesúhlasný postoj k prezentovanej interpretácii pojmu „procesný postup“ v zmysle § 420 písm. f) CSP, rešpektujúc, že je výlučnou právomocou najvyššieho súdu rozhodnúť o splnení podmienok na uskutočnenie dovolacieho konania, pričom však poukazuje na neprimerane reštriktívne stanovený rámec toho, kedy dovolací súd uskutoční meritórny prieskum v prípade namietanej vady konania podľa § 420 písm. f) CSP. Ako však vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia v posudzovanej právnej veci, dovolací súd sa tohto reštriktívneho výkladu striktnie nepridržiaval a, poukazujúc na judikatúru ústavného súdu i Európskeho súdu pre ľudské práva, okrem iného uviedol:

„Dovoláním napádaný rozsudek uvádza skutkový stav, který považoval odvolací soud za rozhodující, stanoviská stran sporu k prerokované věci, výsledky vykonaného dokazování, obsah odvolání i právní předpisy z kterých vyvodil svoje právní názory vysvětlené v odůvodnění. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahrňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom... V pojednávanej veci žalobca nepreukázal opodstatnenosť dovolania a porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP, preto najvyšší súd ich dovolanie v tejto časti podľa § 447 písm. c) CSP odmietol.“

16. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu nesprávneho právneho posúdenia dovolací súd predovšetkým konštatuje, že „dovolateľ pri vymedzení dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci

odvolacím súdom spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP v spojení s § 421 CSP nepostupoval, pretože jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom neuviedol konkrétnu právnu otázku riešenú odvolacím súdom, neuviedol ako ju riešil odvolací súd a neuviedli ani to, ako mala byť táto právna otázka riešená správne, pričom konkrétnu právnu otázku nebolo možné vyvodit' ani zo samotného obsahu dovolania...“.

17. Argumentácia dovolateľa vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP podľa názoru najvyššieho súdu predstavuje iba polemiku s rozhodnutím odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie, resp. ide o námietky, ktoré sa týkajú spochybňovania správnosti skutkových zistení a nesprávneho procesného postupu. Dovolací súd uvádza, že nesprávnym zistením skutkového stavu, prípadne len samou polemikou s rozhodnutím súdu nie je možné podľa Civilného sporového poriadku vymedziť dovolací dôvod, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci. Uplatnenie tohto dovolacieho dôvodu predpokladá spochybnenie správnosti riešenia relevantnej právnej otázky odvolacím súdom (nie otázky skutkovej). Podľa dovolacieho súdu takáto argumentácia v dovolaní dovolateľa absentuje. Dovolateľ sa v skutočnosti domáhal opätovného právneho posúdenia ním tvrdeného skutkového stavu v jeho prospech. Dovolací súd je názoru, že argumentáciu sťažovateľa v posudzovanej časti dovolania nemožno považovať za právnu otázku vymedzenú zákonom predpokladaným spôsobom. Najvyšší súd nemohol posúdiť odklon rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP, lebo dovolateľ neuviedol žiadne jeho rozhodnutia, od ktorých sa mal odvolací súd odkloniť. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom neuviedol konkrétnu právnu otázku riešenú odvolacím súdom, neuviedol, ako mala byť táto otázka správne riešená, a napokon právnu otázku nebolo možné vyvodit' ani z obsahu dovolania, preto dovolanie sťažovateľa ani v tejto časti nepovažoval za prípustné a odmietol ho podľa § 447 písm. f) CSP.

18. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia možno vyvodit', že najvyšší súd odmietnutie dovolania sťažovateľa primeraným spôsobom odôvodnil, pričom tento jeho záver nemožno považovať za arbitrárny. Ústavný súd pri preskúmaní napadnutého uznesenia nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup dovolacieho súdu, t. j. postup, ktorý by nemal oporu v zákone. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že najvyšší súd sa ústavne akceptovateľným spôsobom zaoberal a aj vysporiadal s dovolaním sťažovateľa vo vzťahu k obom dovolacím dôvodom, pričom závery, ku ktorým dospel, podrobne, jasne a zrozumiteľne vysvetlil.

19. Ústavný súd považuje za potrebné poznamenať, že dovolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky dovolacie námietky, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o dovolaní podstatný význam. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasni skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (podobne II. ÚS 114/2021 a tam citovaná judikatúra).

20. Právne závery, ktoré viedli najvyšší súd v konečnom dôsledku k odmietnutiu dovolania, majú podľa názoru ústavného súdu oporu v aplikovaných ustanoveniach Civilného sporového poriadku,

uplatnený spôsob interpretácie a aplikácie príslušných ustanovení právnych predpisov považuje ústavný súd za ústavne konformný, nepopierajúci ich účel a význam, preto podľa názoru ústavného súdu nemohol neprípustným spôsobom zasiahnuť do označených práv sťažovateľa.

21. Z uvedeného vyplýva, že medzi napadnutým uznesením najvyššieho súdu a označeným základným právom sťažovateľa podľa ústavy, ktorého porušenie namieta, neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by ústavný súd po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o jeho porušení.

22. Napadnuté uznesenie najvyššieho súdu je podľa názoru ústavného súdu z ústavného hľadiska akceptovateľné a udržateľné, a preto ústavnú sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

23. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. februára 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu